

gjaldt det nu om i første Række at skabe de bedst mulige Handelsaftaler med andre Lande og søge Arbejdsløsheden afhjulpet gennem et energisk Arbejde paa Udviklingen af alle vore Erhverv; under Landbrugets fremadskridende Modernisering og Mekanisering maatte Tankerne her naturligt vende sig mod Industrien og Haandværket. Man burde i Enighed og Forsonlighed søge at finde nye Veje og nye Muligheder for Erhvervslivets Udvikling, men for et saadant Samarbejde syntes de Konservatives Holdning ikke at love godt, og Venstres Tilstand forekom heller ikke Taleren at byde de bedste Udsigter til frugtbar politisk Samvirken. Hvis Bestræbelserne for at skabe nye Arbejdsmuligheder ikke slog til, maatte man enes om en Indskrænkning af Arbejdstiden til 7 Timer eller til 6 Timer, hvis det blev nødvendigt. Samtidig maatte Bestræbelserne for at nedsætte Renten og ændre Landbrugets Gældsforhold fortsættes, saa at alle dygtige og flittige Landmænd kunde hjælpes gennem Krisen. — Efter den Modtagelse, man fra konservativ Side havde givet Talerens Udtalelser ved Finanslovsforslagets 1. Behandling om »Demokratiets nationale Forpligtelser over for Land og Folk«, vilde han foreløbig ikke indlade sig paa dette Tema, men han sluttede med under Henviisning til den herskende Uro om Marinen at spørge Forsvarsministeren, om det ikke var ønskeligt, at et Udvalg kom til at foretage en paalidelig Undersøgelse og give en paalidelig Skildring af Marinens Tilstand.

Krag (V.) ansaa de Kriseforanstaltninger, der hidtil var gennemført, for Halvheder, der udelukkende var baseret paa Forventningen om, at Krisen ret hurtigt vilde være forbi. Den valutariske Tilpasning af Januar 1933 var vel Udtryk for en virkelig Forøgelse af Erhvervenes Indtjeningsmuligheder, men som isoleret Foranstaltning kunde den ikke løse Hovedspørgsmaalet: Rentabilitetens Genskabelse og Arbejdsløshedens effektive Bekæmpelse. Hvad der senere var sket, baade Amtsskattenedsættelsen og Efteraarets Prispolitik, havde været utilstrækkeligt; Smørforbruget maatte stimuleres, Margarineproduktionen indskrænkes, Foderstofindførselen begrænses og Kvægbesætningerne reduceres, Korndyrkningen gøres rentabel og Svineordningen forbedres, saa at der blev større Ligelighed i Indtjeningsmulighederne for de forskellige Landbrugstyper og paa de forskellige Egne. Taleren kunde ikke dele Hans Nielsens lyse Syn paa den økonomiske og finansielle Tilstand, men krævede som Konklusion af sine Betragtninger en samlet Saneringsplan og maalbevidst Handling efter en altomfattende, velovervejete Plan. Paa Venstres Bestyrelses Vegne fremsatte han følgende *Paastand paa Overgang til Dagsordenen*: